

[Christophersen]

hvornår. Det, som diskussionen i de seneste dage mere og mere har drejet sig om, også med bidrag fra regeringspartiets egne medlemmer, er: kan man slippe for at gøre det på denne side af sommerferien, eller bliver man nødt til at tage fat i det tidlige forår?

Vi har ikke fået vurderinger fra regeringen selv, for det økonomiske sekretariat har som bekendt ikke givet én eneste vurdering af de samlede virkninger af regeringens politik, det er alt sammen kommet fra budgetdepartementet, og det synes jeg er noget ganske interessant og tankevækkende, men fra alle sagkyndige, uvildige organer er der kommet så mange enslydende vurderinger af vores økonomiske situation, at vi må konstatere, at det, man nu gør, det bærer ingen vegne hen, det svækker tværtimod forståelsen, næste gang der bliver behov for at drøfte problemerne i denne sal.

Steenholdt (Grønl.):

Man har fra gammel tid blandt de grønlandske politikere et mundheld, der siger noget i retning af, hvor svært det somme tider kan være for en kommunalpolitiker; problemerne kan tårne sig op på en sådan måde, at man dårligt kan finde ud af det.

Jeg har, siden jeg blev medlem af det høje ting, måttet sande dette gamle mundheld mange gange. Og nu står jeg igen i den situation, hvor jeg langt ind i min krop kan mærke savnet af et partipolitisk tilhørsforhold til et parti, som er repræsenteret i folketinget. Men det er et personligt problem, som jeg ikke skal trætte andre med.

Det, jeg ved, er blot dette, at de økonomiske problemer i Grønland er så nøje knyttet til de danske problemer, at det også for et grønlandsk medlem af folketinget vil være uansvarligt at prøve på at lukke øjnene for dem. Derfor har jeg efter megen overvejelse besluttet mig til ved afstemningen om kriselovgivningen at stemme sammen med regeringspartiet undtagen om lovforslag nr. L 67 om grundskyld til staten af landbrugsejendomme. Denne del af lovpakken er mig så fremmed, at jeg ikke mener at kunne stemme for eller imod den. Derfor vil jeg ved afstemningen om dette lovforslag afholde mig fra at stemme.

Knud Lind (FP):

Hr. Steenholdt nævnedes i sin tale, at han savner et politisk parti, som han kan knytte sig til. Jeg synes nu ellers, det er gået meget godt med at knytte sig til socialdemokratiet.

Hr. Ole Espersen oplyste i sin ordførertale, at man i sit forslag om overskudsdeling kun ønskede en beskedent andel i erhvervslivets overskud. Ifølge Provinshandelskammeret er erhvervslivets realindkomst gået 6 pct. tilbage i tidsrummet fra 1973 til 1979, medens reallønsindkomsten pro persona er steget med 8 pct. Det er bl. a. denne klemte situation, der er skyld i, at erhvervslivet ikke har kunnet præstere den investering og ekspansion, som er en forudsætning for at løse problemet med betalingsbalancen og beskæftigelsen, slutter man. Nu skal lønomsatningerne åbenbart endnu længere op. Socialdemokratiet har føjet LO på bekostning af Danmarks økonomi.

Hr. Ole Espersen talte også om, at regeringens lovpakke skulle virke som en social kontrakt. Jeg er sikker på, at det danske landbrug ikke betragter statsgrundskylden som en social kontrakt, men som en brandskatning af et erhverv, som i forvejen har haft en gennemsnitlig årsindkomst på ca. 54.000 kr., jfr. Landbrugsrådets beregninger. De Danske Mejeriers Fællesorganisation oplyser, at mælkepriserne kun er steget med 1-2 pct., medens omkostningerne er steget med 10-12 pct.

I stedet for at hjælpe landbruget pålægger regeringen landbruget en ny grundskyld. Regeringen burde have læst det gamle ordprog: Koen maler ikke des mere, fordi mælkespanden er stor. Landmanden må erkende, at der ikke findes nogen socialdemokratiske roser uden torne. I den nuværende buk er der så mange torne, at man har svært ved i det hele taget at skimte roserne.

Det forlyder, at kristeligt folkeparti endnu en gang vil redde regeringen uanset prisen. Gallup og valgskræk hos kristeligt folkeparti redder dermed regeringen. Ved sin hjælpeaktion redder kristeligt folkeparti imidlertid ikke Danmarks økonomi - tværtimod. Vi andre må så blot sige, at strenge herrer råder sjældent så længe. Hr. Arne Bjerregaard talte om, at man blot skulle finde en syndebuk. Syndebukken er fundet, det er regeringen, medens kristeligt folkeparti optræder i rollen som den politiske farisæer.